

i Bilagene til Kommissionens Betænkning S. 171—72 —, for at faa ret Gang i den Route, at Toggangen gennem Jylland ikke var saa god som nødvendig, for at man kunde vente nogen synderlig Trafik paa den Route. Nu er den bleven betydelig forbedret, og nu er for saa vidt denne Betænknelighed borte og dermed ogsaa den Udgift, som det vilde forvalde at indsaette ny Tog blot for denne Routes Skyld. Det højeste, der nu kunde være Tale om, vilde vel være at forlænge Eksprestoget til Aalborg til Frederikshavn, og den Udgift slap man vel over. Jeg ser altsaa bort fra denne Udgift, som denne Side af Sagen vilde forvalde, men tilbage bliver selve Dampskibsroten Frederikshavn—Laurvig, og her er det for mig og vistnok ogsaa for den omtalte Kommission oplyst, at den vilde koste 450,000 Kr. aarlig blot for et Skib daglig i hver Retning. Det er ikke Smaapenge, og deri er der, saa vidt jeg kan se, ikke medregnet nogen Forrentning af de Skibe, der skulde sættes i Fart. Naar hertil kommer, at Trafikken af Gods efter de Oplysninger, der foreligge for mig, ikke kan ventes at blive stor, og at Persontrafikken neppe heller paa nogen Maade vil kunne betale Routen, saa maatte man sætte sin Lid til Postbefordringen. Men deraf følger, hvad det ærede Medlem vistnok ogsaa antydede i Gaar, at man ved Spørgsmaalets Løsning til en vis Grad er afhængig af den norske Regering og navnlig af, hvad denne vil yde som Bidrag til Routen. Det var det, Kommissionen i 1898—99 standsede ved, idet man sluttede sin Betænkning angaaende dette Spørgsmaal med at udtale: Der foreligger ikke noget om Sagen fra den norske Regering — jeg kan nu hertil føje, at det har der heller ikke foreligget siden. Det maatte man i hvert Fald afvente, før man kunde gaa videre i denne Sag, hvor megen Sympati man end har for ogsaa paa dette Punkt at opretholde den bedste og hurtigst mulige Forbindelse med vore nordlige Naboer.

I Forbindelse hermed skal jeg nævne de øvrige Sørouter, der have været omtalte: Korsør—Kiel og Kalundborg—Aarhus. Den sidste er navnlig bleven omtalt af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Det har min største Sympati at forbedre Trafikken i den Del af Landet, og jeg mener ogsaa, det har stor Interesse for Landsdelene, thi den Forbindelse, der nu er, er ikke tilfredsstillende, svarer ikke til Tidens Krav, deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Imidlertid

foreligger der jo forskellige Tanker om, hvorledes denne Forbindelse skulde forbedres, om det skal være en Dampfærgeforbindelse, eller om den nuværende Route blot skal udvides, Spørgsmaal, som jeg ikke ønsker at udtale mig nærmere om i Øjeblikket, saa meget mere, som de jo naturligt komme med under de Overvejelser, som den nedsatte Jernbanekommission foretager. Men selvfølgelig vil der blive taget fat paa dette Spørgsmaal, naar Betænkningen fra Kommissionen kommer frem.

I denne Forbindelse er det ganske naturligt at nævne Korsør—Kieler Routen, allerede fordi det altid er blevet forudsat og tidt blevet krævet, at man skulde tage nogle af Skibene fra denne Route og anvende paa Kalundborg—Aarhus Routen. Det er unægtelig meget, at der ligger 4—5 store, gode Dampskibe og passer Korsør—Kieler Routen for kun at befare den hver Nat; men som det nu er kunne de ikke undværes. Spørgsmaalet vil da blive, om der er Grund til at opretholde denne Route eller om man i alt Fald ikke burde se at komme til en Overenskomst med den tyske Regering, ifølge hvilken den kunde drives paa en mere økonomisk Maade. Det, der gør den saa dyr og at den kræver saa mange Skibe, er, at vi have Natterouten og de andre Dagrouten, saa at et Skib er halvandet Døgn om at gaa frem og tilbage, medens det sagtens burde og kunde gaa frem og tilbage paa mindre end et Døgn. En Forhandling herom skal jeg med Glæde optage, naar der gives mig Lejlighed dertil. En saadan Ændring i Fartplanen vil formentlig kun kunne blive til Gavn for alle, uden at være til Skade for nogen. Skulde den strande — jeg tror, den har været optagen før og er strandet —, saa staar man overfor det Spørgsmaal, om man maaske helt skulde lade denne Route falde for at anvende Skibene paa Aarhus—Kalundborg Routen, hvis det bliver den Vej, man skal ud. Derom vil jeg sige, at det er der meget, der taler imod. Ganske vist, Underskud giver den, ca. 80,000 Kr. om Aaret, og det skønt der beregnes en Indtægt for vort eget Postvæsen paa 40,000 Kr., men det er maaske dog ikke blot det økonomiske, man her skal tage Hensyn til. Der er andre Hensyn, der kunne tale for ikke at opgive denne gode gamle danske Forbindelse med Udlandet helt. Imidlertid vil jeg dog indrømme, at naar vi om kort Tid, som jeg haaber, faa en saadan For-